

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΑ

Αντώνης	50	χρόνων
Μαρία	45	»
Ελένη	20	»
Κωστής	25	»
Ρούλλης	25	»
Μέλπω	50	»

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

ΕΙΚΟΝΑ 1

- ΑΝΤΩΝΗΣ Παναγία μου ποστασούρα. Τρίζουν τα κόκκαλα μου, σαν τρίζει τ' αλακάτιν τ' αλάδκιαστον.
- ΜΑΡΙΑ (Μπαίνοντας). Είνταν πο 'σιεις τζιαι μουρμουράς;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είνταν που θέλεις να 'χω. Εκατασκοτώθηκα σήμερα ούλλη μέρα. Τζείνες οι ευλοημένες οι λεμονιές εδασέψαν. Δεν ημπαίννει πκιον το τρακτούϊν που κάτω. Εκαταχτάρτηρα. Αλλό λλίον να ββάλω τ' αμμάδκια μου μάχου μάχου. Είπα να πκιάω έναν τράκτορ νάκκον νεγιούμενον να μπορώ να κάθομαι πάνω...εν μ' άφηρες. Ελυπήθηρες τα ριάλια.
- ΜΑΡΙΑ Υπολόγιζα πως εν να 'χουμεν έξοδα πολλά τούτον τον τζαιρόν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν είμαι πκιον σαν ήμουν πρώτα. Δεν το καταλαβαίνεις;
- ΜΑΡΙΑ Κλάδεψε τες να ψηλώσουν, να μπορείς να μπαίννεις που κάτω, τζιαι θέλουν ας κάμουν θέλουν ας μεν κάμουν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Που την ρίζαν θα τες κόψω, όι να τες κλαδέψω. Με τες τιμές που πάσιν τα λεμόνια πκιον, ούτε τα έξοδα που κάμνουμεν πάνω τους εν τα ββάλλουμεν. Τζιαι τα λιπάσματα εγίνηκαν φόνος τζιαι τα φυτοφάρμακα τζιαι τα πετρέλαια τζιαι τα εργατικά.
- ΜΑΡΙΑ Τζι είνταν πον να κάμνεις άμα τες κόψεις;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να κάθομαι σαν κάμουν τζι άλλοι. Μόνον ένα θέλω. Να μου βοηθήσει ο Θεός να παντρέψω την κοπελλούαν. Να την παντρέψω τζιαι τούτην την τελευταίαν τζιαι πκιον θα με βαρεθούν οι τσαέρες των καφενέδων.
- ΜΑΡΙΑ Εν τότε πον να κρεπάρεις τέλεια. Πον να νιώθεις άχρηστος. Μπορεί το πλάσμα να φακκά ούλλη μέρα γυρόν των καφενέδων;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τόσοι τζιαι τόσοι φακκούν. Εγιώ βλάφτει;
- ΜΑΡΙΑ Τζείνοι που θωρείς εν μαθημένοι που τα νιάτα τους.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Πού εν η κοπελλούα; Πάνω στον χαρτωμένον;
- ΜΑΡΙΑ Να σάσω το τραπέζιν;

ΑΝΤΩΝΗΣ Που την ποστασούραν την πολλήν δεν έχω όρεξιν με να φάω, με να πκω.

ΜΑΡΙΑ Καλά ελαλούσαν οι πρωτινοί. "Άμα ποσταθεί ο νέος βαρ 'του να φάει. Άμα ποσταθεί ο γέρος βαρ 'τον να ππέσει."

ΑΝΤΩΝΗΣ Περιπαίζεις με τζιόλας!

ΜΑΡΙΑ Είπα πέγκι σε κάμω να κάμεις νάκκον κκέφιν.

ΑΝΤΩΝΗΣ Ξαναρωτώ σε. Εν εις τον χαρτωμένον η κοπελλούα;

ΜΑΡΙΑ Εμαείρεψα λουβίν μαυροματίν με το κοτσινοκόλοκον. Αν δεν σου αρέσκει, να σου κάμω τίποτε άλλον.

ΑΝΤΩΝΗΣ Εν η τρίτη φορά που σ' ερωτώ. Πού εν η κοπελλούα;

ΜΑΡΙΑ Μέσα

ΑΝΤΩΝΗΣ Είνταν που κάμνει μέσα; Παριστάνει τη χανούμισσα;

ΜΑΡΙΑ Άρκεψεν τζιαι κρουαδίζει έξω. Μπορεί να ριά.

ΑΝΤΩΝΗΣ (Φωνάζει). Κόρη Ελένηηη. Είντα κάμνεις μέσα κόρηηη. Είσαι σίουρη πως εν μέσα;

ΜΑΡΙΑ Εν μέσα λαλώ σου.

ΑΝΤΩΝΗΣ Γιατί εν απαντά; Εκούφανεν μη κακόν; Έπαθεν τίποτε;

ΜΑΡΙΑ Έτο... φαίνεται... να τσακκωθήκαν με τον χαρτωμένον

ΑΝΤΩΝΗΣ Είνταν που πάθαν;

ΜΑΡΙΑ Καλά καλά εν εκατάλαβα.

ΑΝΤΩΝΗΣ Έτσι εν οι χαρτωμένοι. Τσακκώνουνται...μερώννουν. Αλλιώς εν θα 'σιεν αξίαν η αγάπη. Εμείς πόσες φορές ετσακκωθήκαμεν χαρτωμένοι;

ΜΑΡΙΑ Ήταν άλλοι οι τζιαιροί οι δικοί μας. Οι τωρασινοί δεν εμάθαν να βάλλουν νερό στο κρασίν τους.

ΑΝΤΩΝΗΣ Κόρη Ελένηηηη εν να 'ρτεις έξω, οξά να 'ρτω γιω μέσα;

ΜΑΡΙΑ Όι να τσακκωθείτε τωρά.

ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι αν ιτσακκωθούμεν...μερώννουμεν πάλε. Κόρη Ελένηηηη.

ΕΛΕΝΗ (Βγαίνει από μέσα). Είνταν που με θέλετε;

ΑΝΤΩΝΗΣ Να σε βάλουμεν στο ξύδι! Πόσην ώρα να σου φωνάζω κόρη τζιαι να μεν πολοάσαι; Γιατί εν απαντάς; Εν αλήθεια που λαλεί η μάνα σου κόρη;

ΕΛΕΝΗ Είντα λαλεί;

ΑΝΤΩΝΗΣ Είντα 'χουν κόρη τ' αμμάδκια σου τζι εν φουσκωμένα; Έκλαιες;

ΜΑΡΙΑ Έσειε ώραν που κλαίει.

ΑΝΤΩΝΗΣ Είντα πάθετε τζι ετσακκωθήκατε με τον Κωστήν; (Παύση). Ρωτώ σε κόρη. Εν πλάσμαν που σου συντυχάννει. Είντα πάθετε τζι ετσακκωθήκατε με τον χαρτωμένον;

ΕΛΕΝΗ Τίποτε.

ΑΝΤΩΝΗΣ Πρώτην φοράν ακούω να τσακκώννουνται χωρίς αιτιαν. Μίλα. Σύντυσιε.

ΕΛΕΝΗ Ελοοφέραμεν.

ΑΝΤΩΝΗΣ Είπα σου συήλιες φορές...να σκέφτεσαι πριν να ανοιξεις το στόμα σου. Η γεναίκα η όξυπνη ξέρει να τα βάλλει κάτω. Γιατί ελοοφέρετε; Σύντυσιε. Ακούω.

ΕΛΕΝΗ Έποοο...εσηκώθην τζι έφυνεν.

ΑΝΤΩΝΗΣ Κάτι του είπες για να σηκωθεί να φύει.

ΕΛΕΝΗ Τίποτε εν του είπα.

ΑΝΤΩΝΗΣ Κάτι του έκαμες καλό.

ΕΛΕΝΗ Ούτε του είπα...ούτε του έκαμα. Φεύκω είπεν μου τζι αν θέλεις να συνεννοηθούμεν τηλεφώνα μου.

ΑΝΤΩΝΗΣ Τηλεφώνα του.

ΕΛΕΝΗ Εν του τηλεφωνώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ Ακούεις είντα σου λαλώ; Τηλεφώνα του τζιαι πε του να 'ρτει με τους γονιούς του να δειπνήσουμεν.

ΕΛΕΝΗ Εν θα 'ρτει.

ΑΝΤΩΝΗΣ Τηλεφώνα του τζιαι να δεις πως εν να 'ρτει.

ΜΑΡΙΑ Να του τηλεφωνήσω γιω να πάει το πάσα κακό.

ΑΝΤΩΝΗΣ Τούτη να του τηλεφωνήσει. Τούτη τον άγκρισε...τούτη να τον μερώσει. Πήαινε μέσα τηλεφώνα του.

ΕΛΕΝΗ Εν του τηλεφωνώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ Εν να πκιάω βέρκαν.

ΜΑΡΙΑ Φοΐτσιαστην με κάτι άλλο να πιστέψει. Τον τζιαιρόν πο 'πρεπεν να πκιάεις βέρκαν άππωννες την.

ΑΝΤΩΝΗΣ Λάλε είντα 'ν που πάθετε.

ΜΑΡΙΑ Έδκιωξεν τον!

ΑΝΤΩΝΗΣ   Τι σημαίνει έδκιωξεν τον!
ΜΑΡΙΑ   Εν τον θέλει...ακούεις τζι εσού. Θέλει να χωρίσουν.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Είναι πον να κάμουν;
ΜΑΡΙΑ   Τζείνον π' άκουσες.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Οι γεναιτζιες της γενιάς μας εν χωρίζουν που τους χαρω-
                         μένους.
ΕΛΕΝΗ   Άμα δεν ταιρκάζουν είναι να κάμουν;
ΑΝΤΩΝΗΣ   Ώστε εν αλήθεια που λαλεί η μάνα σου!
ΕΛΕΝΗ   Ναι...εν αλήθεια.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Τζι είναι σου 'καμεν τζι έδκιωξες τον;
ΕΛΕΝΗ   Εν πολλά.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Πε μου ένα.
ΕΛΕΝΗ   Εν τσιγγούνης.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Πόθθεν έβκαλες συμπέρασμα πως εν τσιγγούνης;
ΕΛΕΝΗ   Είναι μου γόρασεν ως τωρά;
ΑΝΤΩΝΗΣ   Είναι πο 'θελες να σου γοράσει;
ΕΛΕΝΗ   Ξέρεις δώρα που κάμνουν οι άλλοι στες φιλενάδες τους;
ΑΝΤΩΝΗΣ   Των φιλενάδων τα δώρα εν η πκιερωμή τους. Αμμά εσού εν
                         τζι είσαι φιλενάδα του. Είσαι χαρωμένη του.
ΕΛΕΝΗ   Εν είμαι χαρωμένη του.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Πούν τον αρραβώνα σου κόρη; Γιατί εν τον φοράς;
ΕΛΕΝΗ   Πάρτε το απόφαση. Εν τον θέλω...εν τον θέλω
ΑΝΤΩΝΗΣ   Συμβαίνει τίποτε άλλον; Έσει κανέναν πρόβλημα τζι
                         αντρέπεσαι να μας το πεις;
ΕΛΕΝΗ   Είναι πρόβλημα!
ΜΑΡΙΑ   Μεν τη ρωτάς έτσι πράματα. Πού θέλεις να ξέρει!
ΑΝΤΩΝΗΣ   Ούλλα ξέρει τα. Τούτον εν το ξέρει; Τέλος πάντων. Για να
                         βγάλω απόφαση πρέπει να ακούσω τζια τους δικυ. Τηλε-
                         φώνα του να 'ρτει να εξηγηθείτε δαμαί ομπρός μου.
ΕΛΕΝΗ   Εν του τηλεφωνώ.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Εεεε Μαρούλλα...τηλεφώνα του εσού.
ΜΑΡΙΑ   Να του τηλεφωνήσω. Είναι να κάμω. Άλλοι κάμνουν...τζι
                         άλλοι πκιερώννουν (Φεύγει).
ΕΛΕΝΗ   Αν έρτει δακάτω, εγιώ εν να φύω.

- ΑΝΤΩΝΗΣ   Να φύεις! Τόλμα να βρεις της πόρτας! Ηύρες παιδί χρυσά-
φιν τζι εν το εχτιμάς. Έθελες κανέναν που τούτους τους
μακρομάλληδες, να σε γυρίζει κάθε νύχτα στες δισκοθήκες
τζιαι στα κκαφέ. Αμμά εν εγιώ που φταίω, που σου κρό-
στηκα τζι άφηκα σε να πάεις να δουλεύεις εις την πόλην.
Εν σ' άφηκα δαμαί στο χωρκόν να σε φαν τζι εσέναν τα
χωράφια σαν μας εφάσιν τζι εμάς.
- ΕΛΕΝΗ   Ναι... γιατί εν να φέρουμεν τους τζιαιρούς τους δικούς
σας πίσω!
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Τους τζιαιρούς τους δικούς μας ο κόσμος, παρόλες τες
στερήσεις του, ήταν καλλίτερος που τον σημερινόν.
- ΕΛΕΝΗ   Έτσι θέλεις να νομίζεις.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Έτσι ένει! Έτσι ήταν τζι έτσι ένει. Αμμά ύστερα εν να
φέρει ο φούρνος την πυράν. Είντα σου 'καμεν κόρη κοτζιά
μου κοπέλλιν τζι εν τον θέλεις;
- ΕΛΕΝΗ   Έξι μήνες χαρτωμένοι τζι εν μ' επήρεν πούποτε.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Προχτές ακόμα κόρη εν σε πήρεν στο παναύριν τ' Αϊ
Χαραλάμπους τζιαι γόρασε σου τζιαι τόσα πράματα!
- ΕΛΕΝΗ   Σιγά τα πράματα! Σισαμόπιττες τζιαι λουκουμάες! Πότε
με πήρε σε μια δισκοθήκη, ένα θέατρο, ένα σινεμά;
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Για τες δισκοθήκες εν οι αδικιασεροί τζιαι οι πναστοί για
να απτηχορεύουν. Σινεμά θωρείς τζιαι που την τηλεό-
ραση. Όσον για το θέατρον...εγελάστηκα μια φοράν τζι
επτή τζι ώσπου να τελειώσει ετζοιμούμουν τζι εροχχάλιζα
του καλού τζιαιρού.
- ΕΛΕΝΗ   Πόσα ξέρεις...όσα είδα λαλεί τζι η παροιμία.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Τες παροιμίες που σε συμφέρουν αθθυμάσαι τες. Αν θέλεις
να ακούσεις παροιμίες για την περίπτωση σου, ρώτα με
μένα να σου πω. Αμμά ένα σου λαλώ τζιαι βαρ' το καλά
στον νουν σου. «Άλλα λοαρκάζει ο κάμηλος τζι άλλα ο
καμηλάρης». Αν θαρκέσαι πως εν να σ' αφήνω να κάμεις
της τζιεφαλής σου, γελιέσαι. Άκου κουβένταν! «Εν της αρέ-
σκει, γιατί εν την ιβκάλλει έξω». Ούλλη μέρα το κοπέλλιν
δουλεύκει σαν τον σκλάβον πάνω στες σκαλωσιές. Δεν
έσειε την όρεξη σου να γυρίζει ούλλη νύχτα.

- ΕΛΕΝΗ   Αν εγεννήθηκεν τζείνος σκλάβος πρέπει να σκλαβωθώ τζι εγώ;
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Σκλάβος α! Έτσι εν οι σκλάβοι; Ξέρεις κανένα σκλάβο να τον παρακαλούν να πάει να δουλέψει; Ερώτησες γιατί! Γιατί έτσι μάστρον...έτσι χτίστην δεν έσειε άλλον δαμαί κατάγυρα στους τόπους μας. «Πέτρα στραβή εν ιβκαίννει που τα σιέρκα του»..
- ΜΑΡΙΑ   (Μπαίνοντας). Έρχεται. Εξεκίνησεν. Όπου τζιαι να 'σαι άκου τον.
- ΕΛΕΝΗ   Εγώ φεύκω. Εν θέλω να τον ιξαναδω.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Τόλμα να βρεις της πόρτας!
- ΕΛΕΝΗ   Ετέλειωσα μιτά του. Πάρτε το απόφαση.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Κάτσε δαμαί να εξηγηθείτε ομπρός μου. Να δω πκοιος εν ο φταίχτης.
- ΕΛΕΝΗ   Φεύκω είπα. Έφρα.
- ΜΑΡΙΑ   Στάθου κόρη μου για τ' όνομαν του Θεού. Πού εν να πάεις.
- ΕΛΕΝΗ   (Από μακριά). Στην αρφή μου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Στράφου πίσω λαλώ σου. Να μεν ιξαναστραφείς, αν ρέξεις το καντζιέλλιν.
- ΜΑΡΙΑ   Εεεε μεν φωνάζεις. Εν ανάγκη να το μάθει το χωρκόν που άκραν ως γυρόν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Στράφου πίσω ρε δαίμονα είπα σουουου....
- ΜΑΡΙΑ   Θα γενούμε ρεζίλι. Ρεζίλιν θα γενούμεεε...
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Τούτη για να σηκωθεί να φύει, κάτι θα 'σειε εις βάρος της. Κάτι θα του 'καμεν. Ή αντρέπεται ή φοάται.
- ΜΑΡΙΑ   Τούτη γιε μου εν αντρέπεται κανέναν. Πόθθεν ανάθθεμαν επήρεν εν ημπορώ να καταλάβω. Αμμά εν εσού που φταίεις για όσα παθαίννεις. Ελάλουν σου... «Μεν την αφήρεις να πάει να δουλέυκει στην πόλην τζι εν να καταστραφεί». Εν μου άκουσες. Εκατάφερε σε. Γιάλι – άλι με τα λουούδια της εκατάφερε σε. Τωρά πκιέρωννε. Το κακόν που πκιερώννω τζι εγώ μιτά σου!
- (Ακούεται καντζιέλλιν).*
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Άλλαξε κουβένταν. Άκου τον πο 'ρχεται.

- ΜΑΡΙΑ (Φωνάζει). Λάμνε κτενίστου νάκκον Αντώνη τζι εν να 'ρτει ο γαμπρός μας τζι εν αντροπή να σε δει έτσι αναμαλιασμένον, σαν να δόξενκες παμπάτζιν.
- ΚΩΣΤΗΣ (Μπαίνοντας). Καλησπέρα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ωωωω καλώς τον Κωστήν. Κόπκιασε μέσα γιε μου.
- ΜΑΡΙΑ Κόπκιασε γιε μου. Είντα κάμνουν οι γονιοί σου;
- ΚΩΣΤΗΣ Καλά.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Γιατί εν τους έφερες να δειπνήσουμεν;
- ΚΩΣΤΗΣ Εδειπνήσαν τζιόλας.
- ΜΑΡΙΑ Κάτσε γιε μου να σας φέρω τίποτε να πκιείτε.
- ΚΩΣΤΗΣ Φκαριστώ. Έν εν' ανάγκη.
- ΜΑΡΙΑ Ποττέ γιε μου. (Πάει μέσα).
- ΑΝΤΩΝΗΣ Πε μου να δούμεν γιε μου. Πώς πάσιν οι δουλειές;
- ΚΩΣΤΗΣ Καλά.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να ξαπολύσεις πκιον το μεροκάματον γιε μου. Ν' αρχέψεις να πκιάννεις εργολαβίες. Χτιστάες σαν εσέναν εν ιβρίσκει κανένας εύκολα την σήμεραν ημέραν.
- ΚΩΣΤΗΣ Μα βασικά εν μόνος μου που δουλεύω. Εν τζιαι δουλεύω σε μάστρον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Θέλω να πω...να σταματήσεις τα κοτσοδούλεια του νου τζιαι του άλλου τζιαι να υποβάλεις προσφορές να χτίσεις σπίθκια εξ αρχής, που αφήνουν κέρδος. Αν θέλεις μπορώ να σε βοηθήσω τζι εγιώ με τες γνωριμίες μου.
- ΚΩΣΤΗΣ Για να πκιάεις έτσι δουλειές, πρόπει να 'σιεις τα ταιρκαστά σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είντα ταιρκαστά χρειάζονται γιε μου;
- ΚΩΣΤΗΣ Κάπκιοια μηχανήματα δικά σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εσού αποφάσισε τζιαι την σήμεραν ημέραν ριάλια να θέλεις. Οι συνεργατικές, άμα έσιεις καλόν εγγυητήν, παρακαλούν σε να σου δώκουν. Άτε ξεκίνα τζιαι να σ' εγγυηθώ εγιώ.
- ΚΩΣΤΗΣ Σαν να φοούμαι να μπω που κάτω που το χρέος.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αν δεν ημπει το πλάσμαν στο χρέος τίποτε δεν κάμνει. Μεν ακούεις λόγια.

ΜΑΡΙΑ (Μπαίνει με ένα δίσκο). Ελάτε...έκοψα σας τζιαι λλίον σιοιρομέριν τζιαι λλίον χαλλούμι...

ΑΝΤΩΝΗΣ Αρώτησες μας είνταν πον να πκιούμεν;

ΜΑΡΙΑ Έφερα σας κρασί.

ΑΝΤΩΝΗΣ Πίννεις το γιε μου...οξά προτιμάς τίποτε άλλον;

ΚΩΣΤΗΣ Πίννω το...φκαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ Έλα...πκιάσε ποτήρι.

ΚΩΣΤΗΣ Φκαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ (του βάζει). Πίννεις τζι εσού έναν κυρία;

ΜΑΡΙΑ Όι πως το πίννω, αμμά βαρ' μου για να σας κάμω παρέα.

ΚΩΣΤΗΣ Εις υγιάν.

ΜΑΡΙΑ Εις υγιάν γιε μου τζιαι καλά στέφανα.

ΑΝΤΩΝΗΣ Πκιάσε χαλλούμι...σιοιρομέρι γιε μου. Τσίλλα την να μεν σου φύει. Εν έκοψες τζιαι καμιάν τομάτα ρε γεναίκα!

ΜΑΡΙΑ Να σας κόψω.

ΚΩΣΤΗΣ Όι, όι... φκαριστούμεν... εν εν' ανάγκη...καλά είμαστιν.

ΑΝΤΩΝΗΣ Πε μας να δούμεν... είντα πάθετε με την δεσποσύνην;

ΚΩΣΤΗΣ Εγίώ τίποτε εν έπαθα. Η Ελένη φαίνεταιαιαι...

ΑΝΤΩΝΗΣ Έτσι εν οι γεναίτζιες. Αγγρίζονται...μερώνουν. Μεν την λαμβάνεις υπόψη.

ΚΩΣΤΗΣ Φαίνεται εμετάνωσεν για τον αροραβόνα μας.

ΑΝΤΩΝΗΣ Είπε σου έτσι κουβένταν;

ΚΩΣΤΗΣ Ακούτε, πρώτα-ύστερα εν να το μάθετε. Τούτες οι ιστορίες εν τζιαι μεινίσκουν μυστικές.

ΜΑΡΙΑ Είνταν πον να μάθουμεν;

ΑΝΤΩΝΗΣ Πε μας γιε μου. Ανησυχούμεν.

ΚΩΣΤΗΣ Γιατί να σας το κρύψω. Έτοοο... φαίνεται θέλει άλλον.

ΑΝΤΩΝΗΣ Είνταν που είπες γιε μου!

ΚΩΣΤΗΣ Τζείνον π' ακούσετε!

ΜΑΡΙΑ Αποκλείεται.

ΚΩΣΤΗΣ Τζι όμως...

ΜΑΡΙΑ Η κόρη η δική μου...εν γίνεται να 'ν χαρωμένη τζιαι να δεικλίσει πάνω σ' άλλον κοπέλλιν.

ΑΝΤΩΝΗΣ Είπε σου το η ίδια γιε μου;

ΚΩΣΤΗΣ Αναγκάστηκεν να μου το πει.

ΑΝΤΩΝΗΣ Δηλαδή;

ΚΩΣΤΗΣ Έπλεσε στα σιέρκα μου τυχαία ένα γράμμα.

ΜΑΡΙΑ Γράμμα! Είντα γράμμα;

ΚΩΣΤΗΣ Υπόγραφεν το κάπκοιος Ρούλλης.

ΜΑΡΙΑ Τζι είνταν πο 'γραφεν μέσα;

ΚΩΣΤΗΣ Αγάπες τζιαι καμούς.

ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι ήταν σίουρα δικόν της;

ΚΩΣΤΗΣ Επαραδέκτηκεν το;

ΜΑΡΙΑ Επαραδέκτηκεν το!

ΚΩΣΤΗΣ Πάσιν δκυο μήνες που γνωριστήκασιν. Εν ημπορούν να κάμουν μακριά ο ένας που τον άλλον... τζιαι καρτερούν πότε να σμιξουσιν για πάντα.

ΑΝΤΩΝΗΣ Τούτα ούλλα έγγραφεν τα το γράμμα;

ΚΩΣΤΗΣ Όι. Τούτα είπεν μου τα. Το γράμμαεν έγγραφεν άλλα πράματα. Άλλα εκατάλαβα...άλλα όι. Έγραφεν ποιήματα...τραουόδια...είσιεν πάνω σχέδια...

ΜΑΡΙΑ Είντα σχέδια;

ΚΩΣΤΗΣ Αρνούδια...καπουόδια...σιυλλούδια! Δεντρά, πουλιά, φεγγάρα, ήλιους! Εδυσκολεύτηκα να τα ποδιαχωρίσω.

ΑΝΤΩΝΗΣ Μέμπα τζι εν κανένας βλαμμένος που της το 'πεψεν, χωρίς να 'σει ιδέα;

ΚΩΣΤΗΣ Αφού είπα σας. Επαραδέκτηκεν το.

ΜΑΡΙΑ Κύριε ελέησον... Είνταν τούτον το κακόν που μας ήρκεν. Τζιαι πκοιος εν πον τούτος γιε μου;

ΚΩΣΤΗΣ Ούτε ρώτησα; ούτε θέλω να μάθω.

ΑΝΤΩΝΗΣ Θέλω να αφήκεις τούτην την δουλειάν πάνω μου γιε μου. Πρώτα όμως θέλω να σ' ερωτήσω κάτι. Θέλω να ξέρω είνταν που σκέφτεσαι.

- ΚΩΣΤΗΣ   Εν σοβαρή υπόθεση. Καταλαβαίνετε.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Θέλω να βάλεις το σιέρι σου στην καρδιάν γιε μου τζιαι να μου πεις ούλλην την αλήθειαν. Εξακολουθείς να τη θέλεις την Ελένην;
- ΚΩΣΤΗΣ   Εγιώ...για να πω την αλήθειαν... εμένα δηλαδή... εγιώ θέλω να πω... αν δεν εφτάσαν οι σχέσεις τους στο απροχώρητον...
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Εις υγείαν γιε μου... τζιαι ξαναλαλώ σου το. Άφηστ' την πάνω μου τούτην την δουλειάν.

ΕΙΚΟΝΑ 2

- ΜΑΡΙΑ (Βγαίνει από μέσα με ένα καπνιστήρι). Δοξάζω τ' όνομα σου τζιαι προσκυνώ το Παναγία μου. Κάμε το θαύμα σου Παναγία μου τζιαι σήκωσ' την που το στρώμαν την κόρη μου. Κάμε το θαύμα σου Παναγία μου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ (Ερχεται απ' έξω). Καλησπέρα.
- ΜΑΡΙΑ Καλώς τον. Πού επήες τζι εχάθηκες;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Στο καφενέν. Πού έθελες να 'μουν.
- ΜΑΡΙΑ Έλα καπνίστου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι αν καπνιστώ τζι αν μεν καπνιστώ το ίδιο μου κάμνει.
- ΜΑΡΙΑ Εν φοάσαι τον Θεόν τζιαι λαλείς έτσι λόγια;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ο Θεός εξίχασεν μας πκιον.
- ΜΑΡΙΑ Ο Θεός εν μας ιξιχάννει. Εμείς τον ιξιχάννουμεν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν ιξέρω πκιον είνταν πον να κάμω!
- ΜΑΡΙΑ Εν να τη χάσουμεν όπως εξεκίνησεν τζιαι πάει τούτη η ιστορία.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Γλιτώννει η γη το βάρος. Αλλά μεν φοάσαι. Εν θέατρον που παίξει τζιαι να τ' αθθυμηθείς.
- ΜΑΡΙΑ Έσειε μιαν εβτομάδαν τωρά πον εσηκώθηκεν που το κρεβάτι. Θα την αφήκουμεν έτσι να λιώννει σιγά σιγά σαν το τζερίν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τζείνη λιώννει, οξά εμείς!
- ΜΑΡΙΑ Ό,τι κάμουμεν, ό,τι πασκίζουμεν, ένεν για το καλόν της που το κάμουμεν; Αν πάθει μη κακόν τίποτε σιειρόττερον, είντα τη θέλουμεν τη ζωήν; Κάτσετε να χαρείτε να 'βρετε μιαν λύσιν. Εν αντέχω άλλον. Αρρώστησα τζι εγιώ, αρρωστήσαμεν ούλλοι δαμέσα. Αν μεν την λυπάσαι τζείνην, λυπήθου μ' εμένα, λυπήθου τον εαυτό σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τζιαι να σπιτώσουμεν πλάσματα πον τα ξέρουμεν; Πον τα είδαμεν ποττέ μας;
- ΜΑΡΙΑ Ο κόσμος άλλαξεν πκιον. Έτσι εν τωρά.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αντρέπουμαι. Δεν έχω μούτρα να φκω μέσα στον κόσμον.
- ΜΑΡΙΑ Αν ήταν η μόνη, ν' αντραπείς. Εν η πρώτη που χωρίζει τον χαρωμένο;

- ΑΝΤΩΝΗΣ Εγώ που νηέλουν, εκαπάντησα να μου νηελούν.
- ΜΑΡΙΑ Ο κόσμος θωρεί τα δικά του. Δεν έσειε την έννοιαν μας. Πήαινε να χαρείς τζιαι πκιάστ' την να κουβεντιάσετε
- ΑΝΤΩΝΗΣ Φώναξε της να 'ρτει έξω.
- ΜΑΡΙΑ Είδες είνταν πον να κάμεις! Να πα να την φέρω γιάλι- άλι.
- ΑΝΤΩΝΗΣ (Μονολογεί). Κάμε παιδικιά λαλούν σου. Έτην πκιερωμήν τους. Δεν κανούν όσα πέμπει ο Θεός, έρχονται τζι άλλα που τον νουν τους. Πόθθεν ανάθθεμαν επήρεν, δεν ημπορώ να καταλάβω. Εν αθθυμούμαι γεναίκαν της γενιάς μας να κάμει έτσι ρεξιλλίκκια. Τι να κάμεις; Καμιά φορά σπέρνεισ σιτάριν τζιαι βλαστούν αγκάθκια.
- ΜΑΡΙΑ (Βγαίνει με την Ελένη). Έλα... φίλα το σιέριν του τζυρού σου να μερώσετε.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν θέλω να φιλήσει το σιέρι μου. Εγώ τουν' τα θέατρα εν τα κάμνω χάζι.
- ΜΑΡΙΑ Έϊιι καλέ μεν κάμνεις έτσι.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Το σωστόν να κάμει. Τζείνον που πρόπει. Τζιαι να τη συγχωρήσω. Κάτσε. Ούτε να σταθείς πκιον εν ημπορείς. Εγινηκες όπως το πολιφάϊ. Πε μου να δούμεν. Σύντυσιε μου. Πκοιος εν τούτος που θέλεις να σπιτώσουμε; Πόθθεν κρατά η σκούφκια του; Πκοιος εν ο τζύρης του, η μάνα του, η γενιά του; Είντα δουλειάν κάμνει; Κάμνει καμιάν δουλειάν; Οξά εν κλέφτης, εν φονιάς;
- ΕΛΕΝΗ Ούτε κλέφτης ένει, ούτε φονιάς.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Επί τέλους εσύντυσιες! Ενόμισα πως έχασες την λαλιάν σου... πως εν ιβκάλλεις πολοήν! Πε μας να δούμεν. Πκοιος εν τούτος. Είντα δουλειάν κάμνει.
- ΕΛΕΝΗ Δουλεύκει σε σαλόني.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αλώνι!
- ΕΛΕΝΗ Σαλόني. Μπιούτι σαλούν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ξαναπέ το τζι εν εκατάλαβα.
- ΕΛΕΝΗ Μπιούτι σαλούν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Φαντάσου δουλειά! Λαλούν σου τζι εν καταλαβαίνεις!
- ΜΑΡΙΑ Μίλα κόρη μου του τζυρού σου. Εξήγα του.

- ΑΝΤΩΝΗΣ Ντα να δούμεν! Τούτη ξέρει... εκατάλαβεν για να μας εξηγήσει!
- ΕΛΕΝΗ Όι εν εκατάλαβα. Είμαι παλαβή!
- ΜΑΡΙΑ Εξήγα μας κόρη μου τζι εμάς που 'μαστιν αγράμματοι.
- ΕΛΕΝΗ Είνταν πον να σας λαλώ τζιαι να μου λαλείτε. Αν θέλετε να του πω να 'ρτει να τον ιγνωρίσετε, πέρχκιμον παρηροηθείτε.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Οουου θέλουμεν. Εκάηκεν η ψυσιή μας να τον δούμεν που κοντά.
- ΜΑΡΙΑ Να ορίσουμεν καλέ μιαν ημέραν να 'ρτουν, να δούμεν με τι πλάσματα έχουμεν να κάμουμεν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να ορίσουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Να πούμεν για την εβδομάδαν που μας έρχεται;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να πούμεν.
- ΜΑΡΙΑ Πόσοι ένει; Πρέπει να ξέρουμεν να σαστούμεν.
- ΕΛΕΝΗ Ο Ρούλλης τζι η μάμμα του, αν θα 'ρτουν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ο τζύρης του;
- ΕΛΕΝΗ Επκιάσαν διαζύγιον οι γονιοί του.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν ενδιαφέρεται για λλόου τους ο τζύρης κόρη;
- ΜΑΡΙΑ Πκοιος τους ταΐζει κόρη... πκοιος τους ντύννει... πκοιος τους πετσώννει;
- ΕΛΕΝΗ Δουλεύκει η γεναίκα. Ενομίσετε πως εν καμιά της στράτας;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μπορεί να μεν εν της στράτας, αμμά να σαρίζει τες στράτες.
- ΕΛΕΝΗ Εν καθηγήτρια της μουσικής η γεναίκα.
- ΜΑΡΙΑ Δόξα σοι ο Θεός Αντώνη. Τζιαι τούτον κάτι ένει. Φαίνεται ναν' πλάσματα του κόσμου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Όι όμως του δικού μας.
- ΜΑΡΙΑ Εξηγήθου κόρη μου να 'ρτουν μιαν ημέραν, όποτε μπορούν να τους ιγνωρίσουμεν.
- ΕΛΕΝΗ Αφού επιμένετε να εξηγηθώ.

ΕΙΚΟΝΑ 3

- ΚΩΣΤΗΣ (Φωνάζει). Εεε νοικοτζυρίοι εεε νοικοτζυρίοι...
- ΕΛΕΝΗ Ναι πκοιος ένει. Ααα εσού είσαι! Εν έσει κανένα μέσα.
Είντα θέλεις;
- ΚΩΣΤΗΣ Τον τζύρη σου. Χρωστώ του κάτι λεφτά.
- ΕΛΕΝΗ Εν του τα εδίας εις τον καφενέν;
- ΚΩΣΤΗΣ Ούτε να με θωρείς ομπρός σου εν θέλεις πκιον;
- ΕΛΕΝΗ Ήρτες για τα λεφτά, οξά για να σε δω τζιαι να με δεις;
- ΚΩΣΤΗΣ Τζιαι για τα δκυο.
- ΕΛΕΝΗ Φερ' τα να του τα δώκω τζιαι λάμνε στο καλόν. Ένας πον
να σε δει έσσω μου είνταν πον να πει!
- ΚΩΣΤΗΣ Ωωω εσκέφτηρες τον κόσμον! Εσού είσαι ομπρός που
την εποχή σου!
- ΕΛΕΝΗ Λάμνε γιε μου στην δουλειάν σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Έλα τα ριάλια. Κοσπέντε λίρες. Μέτρα τες.
- ΕΛΕΝΗ Εν εν' ανάγκη.
- ΚΩΣΤΗΣ Να μεν με φκάλεις τζιαι κλέφτην.
- ΕΛΕΝΗ Πε μου εν κουβένταν που θέλεις;
- ΚΩΣΤΗΣ Τούτον έμεινεν. Τ' άλλα ούλλα είπες τα για λλόου μου.
- ΕΛΕΝΗ Εν να φύεις οξάαα...
- ΚΩΣΤΗΣ Είντα τον λαλούν τον λεγάμενον; Ρούλλην! Είντα όνομαν
εν τούτον; Κάπτου οξά σιύλλου;
- ΕΛΕΝΗ Εν να φύεις οξά να βάλω τες φωνές!
- ΚΩΣΤΗΣ Εν που το μαλλιαρούλλης που το κολλήσαν; Τζι εν
θ' αντρέπεσαι να κυκλοφορείς με τον Ρούλλη;
- ΕΛΕΝΗ Τουλάϊστον εν να κυκλοφορώ. Εν θα 'μαι έσσω, όπως την
χανούμισσαν.
- ΚΩΣΤΗΣ Αν ήσουν καμένη του έξω, γιατί εν μου το λάλες;
- ΕΛΕΝΗ Ούτε για έξω είμαι ούτε για έσσω. Ξεκίνα φεύκε.
- ΚΩΣΤΗΣ Άκου... Ρούλλης!
- ΕΛΕΝΗ Θα βάλω τες φωνές τζι όπου τζι αν ένει η μάνα μου άκου
την πον να κατεβεί.

ΚΩΣΤΗΣ Τζι εγώ να φωνάξεις θέλω. Να μας ακούσει ο κόσμος. Να δούμεν είνταν πον να πει τζι ο Ρούλλης! Εν να 'ρτει να με κάμει τέττε ο Ρούλλης!

ΕΛΕΝΗ Πε μου έχασες τον τέλεια;

ΚΩΣΤΗΣ Ναι...έχασα τον. Έκαμες με τζι έχασα τον.

ΕΛΕΝΗ Φύε να χαρείς, να μεν κάμνουμεν ρεξιλλίκια.

ΜΑΡΙΑ Κόρη Ελένηηη.

ΕΛΕΝΗ Καλά να πάθεις. Άκου την μάνα μου.

ΜΑΡΙΑ Είσαι έσσω κόρη; Πότε ήρτες που την πόλιν; Ωωωω Κωστή είσαι δαμαί; Είντα θέλεις;

ΚΩΣΤΗΣ Εχρώστουν κάτι λεφτά τζι ήρτα να τα φέρω.

ΜΑΡΙΑ Δωσ' μου τα τζιαι λάμνε στο καλόν.

ΚΩΣΤΗΣ Έδωκα τα της Ελένης. Γεια σας.

ΜΑΡΙΑ Να πάεις στο καλόν. (Παύση). Εν για λλόου σου που 'ρτεν ο Κωστής δακάτω. Εν εν' για τα δανεικά του τζυρού σου. Τα δανεικά εδían τα τζιαι στον καφενέ.

ΕΛΕΝΗ Εγώ τον εκάλεσα;

ΜΑΡΙΑ Εν είσαι με τα καλά σου κόρη μου. Κρίμας το κοπέλλιν. Αμμά γιατί κρίμας το. Τούτος εν χάννεται. Το χωρκόν... έσειε οξυπνες, έσειε καπάτσες... μεν ρωτήσεις. Αλί σ' εσέναν που τον είσιες τζι έχασες τον.

ΕΛΕΝΗ Τζείνη πον να τον πάρει, ας τον σιαίρεται.

ΜΑΡΙΑ Εσυνεννοήθηρες με τον λεγάμενον; Εν να 'ρτουν να τους δούμεν τζιαι να μας δουν;

ΕΛΕΝΗ Εν να 'ρτουν είπεν μου.

ΜΑΡΙΑ Πότε εν να 'ρτουν;

ΕΛΕΝΗ Στις δεκατέσσερις του μηνός.

ΜΑΡΙΑ Είντα μέρα ένει;

ΕΛΕΝΗ Πού θέλεις να ξέρω;

ΜΑΡΙΑ Λοάγκασε κόρη. Σήμερα έχουμεν οχτώ... την άλλην Παρασκευήν δεκαπέντε...δεκατέσσερις Πέμπτην. Εν να 'ρτουν μεσοβτόμαδα κόρη;

ΕΛΕΝΗ Επειδή γιορτάζουμεν είπεν μου.

ΜΑΡΙΑ Πκοιοι γιορτάζετε κόρη τζι είνταν που γιορτάζετε;

ΕΛΕΝΗ Τον Άγιον Βαλεντίνον.
 ΑΝΤΩΝΗΣ (Μπαίνοντας). Εεεε Μαρία... κόρη Ελένη.
 ΜΑΡΙΑ Έλα να ακούσεις είναι λαλεί η κόρη σου. Γιορτάζουν την άλλην εβδομάδα τζι εν να 'ρθουν να τους δούμε.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πκοιοι γιορτάζουν;
 ΜΑΡΙΑ Τούτη με τον λεγάμενον.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι είναι που γιορτάζουν;
 ΜΑΡΙΑ Ξαναπέ μας τον κόρη τουν' τον Άγιον.
 ΕΛΕΝΗ Βαλεντίνον.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Μείνετε πρώτα να τσιαπτίσετε... να σμίξετε με τη βοήθειαν του θεού τζι ύστερα κάμνετε γιορτήν. Την γιορτήν πο 'καμεν ο μακαρίτης ο παππούς σου. Τ' Άϊ Κυπριανού.
 ΜΑΡΙΑ Ακόμα εν ελογιαστήκετε τζι εννα κάμετε γιορτήν κόρη;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ή πολλά θεοφοβούμενοι εν τούτοι, ή βλαμμένοι.
 ΕΛΕΝΗ Εμέναν έτσι μου είπεν, έτσι σας λαλώ.
 ΜΑΡΙΑ Πρέπει να ειδοποιήσουμεν τζιαι τον παπάν. Σαν να μεν αθθυμούμαι να λουτουρκά έτσι Άγιον.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ξέρεις τον παπάν μας να λουτουρκά Άγιον χωρίς να 'σει γιορτάρην; "Εν τη παλάμη και ούτω βοήσωμεν".
 ΜΑΡΙΑ Άραγες σου να κάμουμεν τζιαι πεντάρτιν;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ρωτάς με μέναν; Εγιώ εν να κάτσω να ζυμώσω;
 ΜΑΡΙΑ Ασααα μανούλα μου τζιαι με τούτα ούλλα τα νερά πο 'καμεν, πού να 'βρω κλαδικιά ξερά να πυρώσω τον φούρνον;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ξέχαστο φούρνισμαν τζιαι το πεντάρτιν. Βράσε λλία κόλλυφα να μνημονέψει τους πεθαμμένους μας... τζι αν θέλει ο παπάς πεντάρτιν ας πάει να γοράσει. Πουλούν οι φούρνοι. Όπου διαλλάξεις έσει. Εν τζι εν οι τζαιροί οι πρωτινοί.

ΕΙΚΟΝΑ 4

- ΚΩΣΤΗΣ Εεε νοικοτζυρίοιοι...
- ΜΑΡΙΑ Πκοιος είσαι... έλα μέσα.
- ΚΩΣΤΗΣ Εγιώ είμαι...
- ΜΑΡΙΑ Έλα μέσα Κωστή. Είνταν που θέλεις;
- ΚΩΣΤΗΣ Εν μέσα ο κύριος Αντώνης;
- ΜΑΡΙΑ Επετάχτην δαμαί στον παπάν... κάτι να τον ρωτήσει.
Είντα τον θέλεις;
- ΚΩΣΤΗΣ Είχαμεν πει να βάλουμεν πατάτες πομισιάρικα τζείνην τη
βραχτήν που πίσω που το σπίτι μου. Επειδή εγιώ με τες
δουλειές μου δυσκολεύκουμαι τζι επειδή εκοντέψαν οι
μέρες που πρέπει να φυτευτούν οι πατάτες, ήρτα να τον
ρωτήσω. Ισχύει ο λος μας, οξά εμετάνωσεν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εεε Μαρία.
- ΜΑΡΙΑ Άκου τον που 'νέφανεν τζιαι ρώτα τον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Γεια σου Κωστή. Θέλεις με τίποτε;
- ΚΩΣΤΗΣ 'Ηρτα να ρωτήσω, αν ενδιαφέρεσαι ακόμα να φυτέψουμεν
πατάτες πομισιάρικα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Θα 'ταν καλά γιε μου, αλλά καταλαβαίνεις...
- ΚΩΣΤΗΣ Έθελα να ξέρεις, ότι κρατώ τον λον μου τζι ήρτα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν τζι ο πατατόσπορος ακριβός φέτι τα ευλοημένα! Σαν να
φοούμαι πκιον τες πατάτες. Κάθε χρόνον κάτι εν να τύχει.
Πότε η παγωνιά, πότε ο περονόσπορος, πότε οι τιμές! Σαν
να μεν τολμώ ν' αποφασίσω.
- ΚΩΣΤΗΣ Να γυρευτώ πούποτε αλλού καλό. Εγιώ δυστυχώς έχω
πολλές δουλειές τούτον τον τζιαιρόν. Οι γονιοί μου εν
ημπορούσιν πκιον με να ποτίζουν με να
τσαπίζουν...καταλαβαίνετε.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Καταλαβαίνουμεν Κωστή.
- ΚΩΣΤΗΣ Καληνύχτα σας.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να πάεις στο καλόν. (Παύση). Το καημένον το κοπέλλιν.
Λυπούμαι το πιστεύεις.
- ΜΑΡΙΑ Βρίσκει αφορμήν που την πέτραν, για να πηαίννει τζιαι να
'ρχεται.

- ΑΝΤΩΝΗΣ Κρίμα στο κοπέλλιν τζι εν να το πκιάσουν άλλοι.
- ΜΑΡΙΑ Εμάεψεν το η κόρη σου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αν είσιεν τζιαι νουν σαν τη θεωρίαν, εν θα 'σιεν καλλίττε-
ρην που λλόου της.
- ΜΑΡΙΑ Εγώ σαν τον θωρώ...φοούμαι πως εν θα ξαναχαρτωθεί.
Εν να μείνει γεροντοπαλλίκαρον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μακάρι να μπορούσαμεν να της αλλάξουμε μυαλά.
- ΜΑΡΙΑ Πε μου να δούμεν. Εκουβέντιασες με τον παπάν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εμετροφύλλησεν τα Μηναιά της εκκλησιάς ούλλα τζι έτσι
Άγιον εν ηύρεν.
- ΜΑΡΙΑ Μεσ' στον μήναν τούτον καλέ. Δεκατέσσερις του Φεβρόρη.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τούτ' η ημερομηνία εν η πρώτη που κοιτάξαμεν.
- ΜΑΡΙΑ Τζι εν υπάρχει έτσι Άγιος;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Όι.
- ΜΑΡΙΑ Μέμπα τζι εν κανένας που τον τους νεοφανείς Αγίους
που λαλούσιν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι εν θα τον είχαν τα βιβλία της Εκκλησίας;
- ΜΑΡΙΑ Τα βιβλία της Εκκλησίας εγραφήταν πριν να αγιάσουν
τούτοι. Έσιει ειδικές φυλλάδες άκουσα για τούτους.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τζιαι πόθθεν τ' άκουσες;
- ΜΑΡΙΑ Που την Πραξούν την καντηλανάφτεναν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εγώ εν ιξέρω είνταν που λαλεί η Πραξού. Εγώ λαλώ σου
είνταν που λαλεί ο παπάς. "Άγιον πον έσιει ακολουθίαν εν
αδύνατον να τον λουτουρκήσει" είπεν μου.
- ΜΑΡΙΑ Καλά λαλούν πως εν λλία τα γράμματα του παπά μας. Εν
δυνατόν κοτζιάμου Άγιον καλέ να μεν τον ιβρίσκει μεσ'
στα χαρκιά του; Να δούμεν πόσα μας λαλεί τζιαι πόσα
κόβκει πίσω! Αμμά είντα να πεις. Μεσ' στους στραούς
βασιλεύκει ο μονόφθαλμος. Εν εν' ανάγκη καλέ. Ας μείνει
αλουτούρκητος ο Άγιος Βαλεντίνος δοξάζω τ' όνομαν του.
Τζιαι το κρίμαν ας το 'σιει ο παπάς. Ας του δειχτεί τζεί-
νου.

- ΑΝΤΩΝΗΣ Τζι αν πουν τα πλάσματα τα ξένα πως ελυπηθήκαμεν τα ριάλλια τζι εν εγιορτάσαμεν;
- ΜΑΡΙΑ Χαρά στα ριάλλια. Τρείς λίρες ούλλες τζι ούλλες για την εκκλησιάν, τζι έναν πρόσφορον, μια μπουκκαλλούα λάδι τζιαι μιν κουμανταρία! Άτε τζιαι κανέναν κιλόν τζιερίν. Τα άλλα εν τα έξοδα. Τζείνα να υπολογίζεις.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Καλά λαλείς. Πρέπει να σαστούμεν να ψουμνίσουμεν. Κρεατικά... σαλατικά... ποτά... ποούλλα τέλος πάντων.

ΕΙΚΟΝΑ 5

(Πουρού αυτοκινήτου).

- ΑΝΤΩΝΗΣ (Φωνάζει απ' έξω). Εεεε Μαρούλλα φέρε λλίον άλας να σύρω πάνω στη σούβλα.
- ΜΑΡΙΑ Ξαπόλα τη σούβλαν τζι έλα πάνω τζι άκου τα πλάσματα που ήρτασιν. Η σούβλα γυρίζει μόνη της. Εν εν' ανάγκη να κάθεται να την ιγλέπεις, για να κόβεις να τρώεις. Εν να σε βλάψει. Κόρηρηηη Ελένη... κόρη Ελένηρηηη.
- ΕΛΕΝΗ (Φωνάζει απ' έξω). Ναι μάμαααα... άκουσα τους. Είμαι π' όξω στη στράταν. Μεν ανησυχείς. Ερχούμασιν.
- ΜΑΡΙΑ Εεεε Αντώνηρηη κάμνε γλήοραα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ (Μπαίνει μέσα). Καλάααν καλάαα.
- ΜΑΡΙΑ Ίσιωσε νάκκον τζείνα τα μαλλιά σου. Σαν τον κατσόσιοι-ρον φαίνεσαι.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν τζι είμαι γιω που πάω για χάοτομαν.
- ΜΑΡΙΑ Ό, τι εντύπωσιν κάμεις εσού, κάμνει την τζι η κόρη σου
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τότε να τα ξάνω τέλεια. Πέοκι σηκωστούν τζιαι φύουν άμα με δουν ομπρός τους.
- ΜΑΡΙΑ Σσςς, άλλαξε κουβένταν.
- ΕΛΕΝΗ Μάμμα... παπά πού είσασιν...
- ΑΝΤΩΝΗΣ (Σιγά). Πάνω στο δώμα.
- ΜΑΡΙΑ Αντροπήρηη.
- ΕΛΕΝΗ Μάμμα... παπάαα... να σας συστήσω...
- ΜΕΛΠΩ Καλησπέρα. Εγώ είμαι η κυρία Μέλπω. Η μάμμα του Ρούλλη.
- ΜΑΡΙΑ Έχω ευκαρίστησιν.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Καλώς ορίσετε κυρία.
- ΡΟΥΛΛΗΣ Κυρία μου να μου επιτρέψετε να σας προσφέρω αυτά τα λουλλούδια.
- ΜΑΡΙΑ Φκαριστώ πολλά γιόκκα μου. Εν ήταν ανάγκη.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν να μου την κατομάθεις ρε λεβέντη τζιαι να θέλει πάντα. (Γέλια).
- ΜΑΡΙΑ Πάοτα κόρη μου τα φκιόρα μέσα, τζιαι βάρ' τα πούποτε να μεν μαράνουν.

ΜΕΛΠΩ   Τι κάμνετε κυρία Μαρούλλα;
ΜΑΡΙΑ   Χτυπώ λαόξυδο για τους καραόλους. Όπου να 'σαι τελει-
ώνει τζι ο Αντώνης τη σούβλαν. Ήρτετε πάσ' στην ώραν.
ΜΕΛΠΩ   Ελπίζω να με εν για μας τούτες ούλλες οι ετοιμασίες.
ΜΑΡΙΑ   Είναι ετοιμασίες! Ο Αντώνης κάθε εβδομάδαν, άμα εν φαϊ-
σερή, έτσι κάμνει. Τσικνώνει τη γειτονιάν. Δωσ' του σού-
βλαν τζιαι πάροτου την ψυσιήν του.

ΕΙΚΟΝΑ 6

(Στο τραπέζι).

- ΑΝΤΩΝΗΣ   Εκακοφάνισες με πολλά κυρία Μέλπω μου. Εκάμαμεν
τόσα φαγιά τζι εν τα καταδέχτηκες.
- ΜΕΛΠΩ   Ό,τι έθελα έφαγα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   (Τραγουδά).
Εεε η μάνα σου τζι η μάνα μου επήαν να γεμώσουν.
Εεε τζι ηύραν τη βρύσην όφκερην τζι εκάτσαν να μαλλώσουν.
- ΜΑΡΙΑ   Άμα φάει τζιαι πκει καμιάν, θα τη βάλω πάνω... ο κόσμος
να χαλάσει.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Πε μας τζι εσύ κανένα ρε παλλικάρι.
ΡΟΥΛΛΗΣ   Δυστυχώς δεν έχω ωραία φωνή.
ΑΝΤΩΝΗΣ   Εν πρόκειται να σε βαθμολογήσουμε. Μεν φοάσαι.
ΜΕΛΠΩ   Δυστυχώς, παρόλες τες προσπάθειες μου, δεν τον εκατά-
φερα ποττέ μου να τον πείσω ν' ανοίξει το στόμαν του.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Ούτε για να τραουδήσει το αννοίει, ούτε για να φάει το
αννοίει. Ζιεις με τον αέραν ρε παλλικάρι;
- ΜΑΡΙΑ   Να τρώεις λεβέντη μου... να τρώεις για να σώννεις. Το πλά-
σμαν πρέπει να τρέφεται καλά, για να σώννει να δουλεύ-
κει.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Είσαι καθηγήτρια κυρία Μέλπω είπε μας η Ελένη.
ΜΕΛΠΩ   Ναι είμαι μουσικός.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Τζι εσύ, τι κάμνεις λεβέντη. Με τι ασχολείσαι;
ΡΟΥΛΛΗΣ   Δουλεύκω σε σαλόνη.
- ΜΑΡΙΑ   Τι κάμνεις γιόκκα μου ακριβώς; Έσειε μέλλον η δουλειά
σου οξά εν να μείνεις στάσιμος;
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Κάμνω γκρούμιγκ.
- ΜΑΡΙΑ   Είντα πράμα χαρώ σε;
- ΕΛΕΝΗ   Μα τωρά εν να του κάμετε ανάκριση;
- ΜΕΛΠΩ   Κοιτάξετε... ο Ρούλης απασχολείται προσωρινά κάπου,
μέχρι να πάρει τες τελικές του αποφάσεις.

- ΜΑΡΙΑ   Εν καλάααα... εν καλάααα. Ό,τι δουλειά τζι αν ένει. Η δουλειά δεν έσει αντροπήν. Φτάννει να δουλεύει το πλάσμα. Να μπορεί να συντηρεί την οικογένειαν του. Έσεις να κάμεις με γεναίτζιες εις την δουλειά σου γιε μου; Είσαι τίποτε κομμωτής;
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Όι, όι... κατ' ακρίβειαν ασχολούμαι με ππάππς. Δεν ασχολούμαι καθόλου με γυναίκες. Δεν θα 'θελα ποτέ μου να 'χω πελάτες γυναίκες. Οι γυναίκες είναι οι πκιο δύστροποι πελάτες.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Πασ' τούτον συμφωνώ απόλυτα. (Γελά).
- ΜΑΡΙΑ   Τζιαι πκιοι εν οι πελάτες σου γιε μου;
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Οι αριστοκράτες.
- ΜΑΡΙΑ   Δηλαδή;
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Πεκινουά, μπισιόν-φρις, γκρέϊ-ντένις, γιορκσιαϊάο-ττέριες, μπόξεο... αριστοκράτες λαλώ σας.
- ΜΑΡΙΑ   Τζι είντα φυλές εν τούτοι ούλλοι γιόκκα μου;
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Καθαροίμοι. Εγώ μπασταρδεμένες φυλές δεν βάλλω στο κατάστημα μου. Τούτον έλειπεν! Να ασχολούμαι με τους ξαπόλυτους!
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Ναι ρε λεβέντη...αλλά δεν μας είπες πόθθεν κατάγονται τούτοι ούλλοι με έτσι παράξενα ονόματα.
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Αγγλία...Σκωτία...Σκανδιναβία...
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Έτσι εξηγείται!
- ΜΑΡΙΑ   Άμα εν αριστοκράτες πρέπει να αφήνουν τζιαι ριάλια.
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Για να πω την αλήθειαν οι αριστοκράτες αφήνουν τα λλιόττερα. Τζείνοι που αφήνουν λεφτά εν οι νεόπλουτοι. Μπορεί κάπκοιος να ρίψει πέντε λίρες πορπουάο.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Πέντε λίρες πορπουάο!
- ΡΟΥΛΛΗΣ   Μάλιστα, μέχρι πέντε λίρες.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Πέντε λίρες δεν πκιάννω που μια λεμονιάν, που την περιποιούμαι ένα χρόνον.
- ΜΕΛΠΩ   Άλλαξεν ο κόσμος κύριε Αντώνη.
- ΑΝΤΩΝΗΣ   Τούτον θωρώ τζι εγιώ.

ΡΟΥΛΛΗΣ Αγάπη μου... εφύλαα το για έκπληξη. Ορίστε. Ένα δώρο για τη γιορτή μας.

ΕΛΕΝΗ Φχαριστώ Ρούλλη μου.

ΡΟΥΛΛΗΣ Άνοιξε το, άνοιξε το.

ΕΛΕΝΗ Ναι να το ανοίξω. Ωωωω τι ωραίο που ένει. Σσιυλλοούν.

ΑΝΤΩΝΗΣ Πρόσεξε τζι εν να σε δακκάσει κόρη Ελένη.

ΕΛΕΝΗ Εν ψεύτικον παπά. Εν το θωρείς;

ΑΝΤΩΝΗΣ (Ειρωνικά). Μεν μου πεις!...

ΜΑΡΙΑ Πόμακρα φαίνεται σαν το αληθινόν.

ΡΟΥΛΛΗΣ Διάβασε αγάπη μου τι γράφει πάνω στην κάρταν που κρέμμεται στον λαιμόν του.

ΕΛΕΝΗ ..."Στην Βαλεντίνην μου με αγάπην". Μάνα μου εν πολλά ωραίο. Ευχαριστώ σε πολλά Ρούλλη μου.

ΑΝΤΩΝΗΣ Πέτε μας τζι εμάς ρε κοπέλια είνταν που γιορτάζουμεν σήμερα τζι εν τα καταφέραμεν να μάθουμεν.

ΜΕΛΙΠΩ Είσαι ερωτευμένος κύριε Αντώνη;

ΑΝΤΩΝΗΣ Μααα με την Μαρούλλα;

ΜΕΛΙΠΩ Με τη γεναίκα σου βέβαια. Με πκοιαν έθελες να 'σουν;

ΜΑΡΙΑ Με τη σούβλα. (Γελούν).

ΜΕΛΙΠΩ Τότε σήμερα δε γιορτάζεις. Γιατί του Αγίου Βαλεντίνου γιορτάζουν μόνον οι ερωτευμένοι.

ΑΝΤΩΝΗΣ Τώρα εξηγείται γιατί ο παπάς μας δεν ιξέρει τον Άην Βαλεντίνον.

ΜΑΡΙΑ Γιατί λαλείς;

ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε τζείνος εν ερωτευμένος.

ΜΑΡΙΑ Τζιαι πού το ξέρεις;

ΑΝΤΩΝΗΣ Εν δυνατόν... ύστερα πο 'καμεν εφτά κοπελλούδκια με την παπαδικιά! (Γέλια).

ΕΙΚΟΝΑ 7

(Ακούονται κότες).

- ΑΝΤΩΝΗΣ (Μπαίνει στην αυλή). Εεε Μαρούλλα Εεε Μαρούλλα
 ΜΑΡΙΑ (Απ' έξω). Ναιαιαιαι...ήρτες;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πού είσαι; Είντα κάμνεις;
 ΜΑΡΙΑ Ταΐζω τες όρνιθες.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έλα πάνω.
 ΜΑΡΙΑ (Μπαίνοντας). Λάλε να δούμεν. Τρώει με η περιέργεια.
 Έφαν με η αγωνία ώσπου να 'ρτεις.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πκιάε τσαέραν κάτσε.
 ΜΑΡΙΑ Είντα να πκιάω τσαέραν;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Κάτσε λαλώ σου.
 ΜΑΡΙΑ Εν τόσον πολλά τα νέα, οξά τόσον άσσημα;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πού επήεν τζι έμπλεξεν Θεέ μου; Ευτυχώς που πήα να
 ρωτήσω, να ερευνήσω, να μάθω.
 ΜΑΡΙΑ Λάλε τζι έσπασες με.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Αν ήταν η παρακαθκιανή του κόσμου έθεν να 'σειε έλεος.
 Θα της άξιζεν καλλίτερη τύχη.
 ΜΑΡΙΑ Τι έμαθες καλέ τζιαι κρατείς με σε αγωνία;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Πόθθεν ν'αρκέψω και πού να σταματήσω; Δεν έχω μούτρα
 πκιον να βρω στον κόσμον. Ξέρεις είντα δουλειάν κάμνει ο
 γαμπρός μας! Κουρεύκει σσιύλλους!
 ΜΑΡΙΑ Όι λαωμόν!
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ναι λαλώ σου. Κουρεύκει σσιύλλους.
 ΜΑΡΙΑ Έσειε έτσι επάγγελμα;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εν ο μοναδικός εις την Χώραν. Ίσως τζιαι Παγκύπρια.
 ΜΑΡΙΑ Είδες τον με τ' αμμάθκια σου;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εθώρουν τζι εν επίστευκα.
 ΜΑΡΙΑ Είντα έκαμνεν δηλαδή;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εκούρευκεν.
 ΜΑΡΙΑ Σσιύλλον;
 ΑΝΤΩΝΗΣ Μπορεί να 'ταν σσιύλλα. Εν είδα που κοντά.
 ΜΑΡΙΑ Μέμπα τζι εκούρευκεν κανέναν σσιυλλίν δικόν του;

- ΑΝΤΩΝΗΣ Πρώτα πρώτα το μαχαζίν του ήταν γεμάτο μαλλιά. Να πεις να τα συνάξεις γεμώννεις έναν κρεβάτιν τζι έναν πάπλωμα. Ο ίδιος εφόρεν μιαν ποδικιάν φορτωμένη τρσίσιες. Οι τοίσοι γεμάτοι φωτογραφίες με σσιύλλους! Είσιεν τζιαι πεντέξι σσιύλλους πόξω τζι εκρατούσαν ουράν να κουρευτούν.
- ΜΑΡΙΑ Μέμπα τζι είσιεν καμιά σσιύλλαν γυρισμένην;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Μα εν ώρα για αστεία ρε Μαρούλλα; Εκρατούσαν τους οι μαστόροι τους που το λουρίν.
- ΜΑΡΙΑ Τζι είντα σου είπεν άμα σε είδεν; Εν εχασκιάστηκεν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να χασκιαστεί! Αρνίν πασιύν ο κουμπάρος! Υπουργός αν ήταν εν θα 'σιεν έτσι καπάρτισμαν. Χαλδού λαλεί μου! Με φάουσαν του είπα με σκουλούτζια. Εγύρισα την ράσιην μου τζι άφηκα τον σύξυλον.
- ΜΑΡΙΑ Εν να παρεξηγηθεί.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Έννοια που μ' έπκιασεν. Είπεν μου ιστορίες ο μπακκάλης της γειτονιάς... να τρίφκεις τ' αμμάδκια σου. Ούτε πκιερωμένον να τον είχα. Όπου επήεν δεν έκαμεν. Ακόμα τζιαι το σκολείον εσταμάτησεν το στη μέση. Κάθε εβτομάδαν αλλάσσει δουλειάν. Συντηρούν τον ο τζύρης τζι η μάνα. Φαίνεται όμως πως του κόψαν τα ριάλλια τζι αναγκάστηκεν να πκιάσει ψαλλίδαν.
- ΜΑΡΙΑ Δουλειάν που πάθαμεν, δουλειάν!
- ΑΝΤΩΝΗΣ Δεν τους χαρτώννω. Να σηκώννεται πάνω τζιαι να φακκά χαμαί η κόρη μας δεν την χαρτώννω. Δεν την αφήννω να τον πάρει. Τζι αν το κάμει μόνη της, δεν θα πάω στον γάμον της. Ούτ' εγιώ ούτε τζι εσού.
- ΜΑΡΙΑ Παναγία μου μεν μου βάλλεις έτσι ιδέες.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Χώνεψε το μιαν τζιαι καλήν. Τζι εσού τζιαι τζείνη.
- ΜΑΡΙΑ Εν έρεξες που τη δουλειάν της να τη δεις, μιαν τζι εκατέβης εις την Χώραν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε να τη δω θέλω... ούτε να την αντικρίσω. Εν δουλειάν που πήεν να μας καταφέρει!
- ΕΛΕΝΗ Εεεεε μανάααα.

- ΜΑΡΙΑ Άκου την που 'ρτεν. Μυστήριον. Είπεν πως έθεν να μείνει κάτω πόψε. Με τον λεγάμενον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Πάει. Ετέλειωσεν. Η σημερινή ήταν η τελευταία της. Εν θα ξαναπά στην πόλη να δουλέψει.
- ΜΑΡΙΑ Άλλαξε κουβέντα!
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να αλλάξω κουβένταν!
- ΕΛΕΝΗ Καλησπέρα.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Καλώς την δεσποσύνην. Έλα δα να δούμεν.
- ΜΑΡΙΑ Σσσς... αλαβρά αλαβρά... είνταν πο 'σαις κόρη τζι είσαι καραμουτσιασμένη;
- ΕΛΕΝΗ Τίποτεεε.
- ΜΑΡΙΑ Κύριε ελέησον. Τούτη κλαίει. Γύρισε πάνω κόρη να δω τα μούτρα σου. Είντα τα χώννεις. Γύρισε πάνω λαλώ σου. Έτο. Καλά το κατάλαβα. Τ' αμμάδκια σου εν κότσιηνα ππαντζιάριν. Είντα πάθες κόρη;
- ΕΛΕΝΗ Ετσακκωθήκαμεν.
- ΜΑΡΙΑ Με πκιον ετσακκωθήκετε κόρη;
- ΕΛΕΝΗ Με τον Ρούλλην.
- ΜΑΡΙΑ Τζι είντα πάθετε τζι ετσακκωθήκετε;
- ΕΛΕΝΗ Επήεν ποτζεί ο τζύρης μου τζι επρόσβαλεν τον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Επρόσβαλα τον!
- ΕΛΕΝΗ Εσονόππαρες τον λαλεί.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Είνταν που τον έκαμα;
- ΕΛΕΝΗ Εσονόππαρες τον. Αγνόησες τον.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Ώστε αγνόησα τον!
- ΕΛΕΝΗ Έτσι ισχυρίζεται.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αγνόησα τον τζιαι αγνώω τον. Ούτε θέλω να τον ιξαναδώ καρτζίν μου. Με τζείνον, με την μάναν του, με τη γενιάν του. Εν θ' αφήνω εγίω έτσι άδρωπον να μπει μεσ' στην γενιά μας. Πάρ' το απόφαση. Εν θέλω γιω να παρπατώ τζιαι να με δαχτυλοδείγουν. Ώστε επρόσβαλα τον!
- ΕΛΕΝΗ Είμαστιν χωρκάτες λαλεί.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Αν είμαστιν χωρκάτες, εν τιμή μας.
- ΕΛΕΝΗ Επροσβάρηκα τζι εγίω τζι είπα του βαρετές κουβέντες.

ΑΝΤΩΝΗΣ Πολλά καλά έκαμες. Την ευτζιήν μου να 'σαις.
 ΕΛΕΝΗ Είπεν μου να φύω. Εν θέλει να με ξαναδεί.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ούτε να μας ιξαναδεί, ούτε να τον ιξαναδούμεν.
 ΕΛΕΝΗ Έσαι δίκαιον η μάμμα του λαλεί. Δεν ταιρκάζουμεν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ευτυχώς που το αποφάσισαν πρώτοι. Να μεν φανούμεν
 εμείς οι κατζιοί.
 ΕΛΕΝΗ Εν εκαρτέρουν να 'ν έτσι κοπελλούν! Να κρέμμεται που
 το φουστάνιν της μάμμας του.
 ΜΑΡΙΑ Καλάν μεν κλαίεις. Πάει ετέλειωσεν.
 ΕΛΕΝΗ Εκαρτέρουν περίτου αδρωπκιάν που λλόου του.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Θαρκέσαι η αδρωπκιάν εν λοουδκια τζια τα δωρούδκια
 τζια τα φκιορούδκια;
 ΕΛΕΝΗ Εφαίνετον τόσον καλός.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Τζείνος π' αγαπά διά τη ζωήν του για τον άλλον. Όι...
 "επροσβάλαμεν τον τζι είπεν σου να φύεις!".
 ΜΑΡΙΑ Ευτυχώς να λαλείς που τον ανακάλυψες γλήορα τζι εγλί-
 τωσες που λλόου του.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εγλίτωσες εσού, τζι εγλιτώσαμεν τζι εμείς.
 ΕΛΕΝΗ Ούτε να τον ιξαναδώ καρτζίν μου.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ωστε εν θέλεις μ' εσού να τον ιξαναδείς.
 ΕΛΕΝΗ Ούτε ζωγραφιστόν.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Ακούετε αγάπες. Εχτές έπιννε νερό στ' όνομαν του...
 σήμερα εν θέλει να τον ιξαναδεί.
 ΜΑΡΙΑ Δυστυχώς...τούτες εν οι αγάπες των σημερινών.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Εν οι αγάπες τζείνου του Αγίου...Βελεστυλλή... Βαλε-
 στυλλή... πώς τον λαλείς;
 ΜΑΡΙΑ Βαλεττίνο.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Γεια στο στόμα σου. Εν οι αγάπες του Αγίου Βαλεττίνου.
 ΚΩΣΤΗΣ (Φωνάζει απ' έξω). Εεεε νοικοτζυριοιοι....
 ΜΑΡΙΑ Πκοιος είσαι. Έλα μέσα.
 ΚΩΣΤΗΣ Εγώ είμαι. Ο Κωστής.
 ΑΝΤΩΝΗΣ Έλα μέσα κύριε. Είντα χρειάστης πάλε;
 ΚΩΣΤΗΣ Έτο... κάτι εσκέφτηκα θειε Αντώνη.

- ΑΝΤΩΝΗΣ Πολλές σκέψεις κάμνεις τώρα τελευταία ρε Κωστή τζι εν μ' αρέσκει. Εν να σε σαντανώσουν σαν είσαι καλά καλού- λικα.
- ΜΑΡΙΑ Άφρησ' το καλέ το κοπέλλιν να συντύσει.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Κρατώ το στόμαν του;
- ΜΑΡΙΑ Πε μας γιε μου. Είνταν που σκέφτηκες;
- ΚΩΣΤΗΣ Έτοο... εσκέφτηκα τζείνον που μου είπες θκειε Αντώνη.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Πκοιον που ούλλα γιε μου. Αθθύμησ' με. Γιατί εγέρασα πκιον. Εν πολλαθθυμούμαι.
- ΚΩΣΤΗΣ Είπες πως εν θέλεις να φυτέψουμεν πατάτες, βασικά λόγω της ακρίβκειας του πατατόσπορου.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Εν ήταν τούτος ο κύριος λόγος...αμμά εν πάση περιπτώ- σει... συνέχισε. Τέλειωσ' τη σκέψη σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Εσκέφτηκα που λαλείς, αφού σκέφτεσαι τα πολλά έξοδα, αν θέλεις να φυτέψουμεν κρομμύδκια. Έχουν νάκκον κόπον περιτίου, αμμά ο σπόρος εν πολλοστοιχίζει
- ΜΑΡΙΑ Μα τα κρομμύδκια θέλουσι ξιχόρτισμαν κάθε τσιμπίν χαρώ σε. Εσου έσειεις τες δουλειές σου. Οι γονιοί σου εν ημπορούν λαλείς. Πκοιος εν να σσιύηει την καμπούραν του να ξιχορτίσει;
- ΑΝΤΩΝΗΣ (Με νόημα). Μπορεί να τη φωτίσει ο Θεός τζιαι ν' αποφα- σίσει να σου τανά η δεσποσύνη. Αποκλείεις το;
- ΜΑΡΙΑ Τότε αλλάσσει.
- ΑΝΤΩΝΗΣ Να την ρωτήσουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Είντα λαλείς κόρη. Αν βάλουμεν πομισιάρικα με τον Κωστήν, εν νάρκεσαι να μου τανάς, οξά εν να με αφήνεις να μαυρολαώννουμει μόνη μου μεσ' στη βραχτήν την ξένην;
- ΕΛΕΝΗ Μα ξέρω τζι εγιώ...
- ΜΑΡΙΑ Πκοιος ιξέρει καλό;
- ΕΛΕΝΗ Μα η δουλειά μου στην Χώραν;
- ΑΝΤΩΝΗΣ Τη δουλειά στην Χώραν ξίχαστ' την. Άλλωστε τα ριάλλια που πκιάννεις εν κανούν για τα αγώγια σου τζιαι τα έξοδα σου. Άμα μεινίσκεις στο χωρκόν...εν να θέλεις τζιαι λλιότ- τερα λούσα.

ΚΩΣΤΗΣ Άτε. Τζιαι να σας τανώ τζι εγώ, άμα σκολάννω.
ΑΝΤΩΝΗΣ Μα γίνεται!
ΚΩΣΤΗΣ Γιατί να μεν γίνεται;
ΑΝΤΩΝΗΣ Γελούμεν σου χαρώ σε.
ΚΩΣΤΗΣ Γιατί μου γελάτε;
ΑΝΤΩΝΗΣ Είπαμεν να βάλεις εσου το χωράφιν τζιαι το νερόν, εμείς τους κόπους, τζιαι να μοιραστούμεν τα έξοδα τζιαι τα κέρδη.
ΚΩΣΤΗΣ Χαρά στο πράμαν. Άμα είμαι αδικιασερός τζιαι μπορώ γιατί να μεν τανώ τζι εγώ νάκκον.
ΑΝΤΩΝΗΣ Αν θέλεις να το ξανασκεφτείς πε μας. Εν τζι εν αντροπή.
ΚΩΣΤΗΣ Όι, όι...εν θέλω.
ΜΑΡΙΑ Έϊ καλέ, μεν το καστιοράς το κοπέλλιν.
ΑΝΤΩΝΗΣ Λοιπόν δεσποσύνη. Ακούουμεν. Θα αναλάβεις να τανάς της μάνας σου;
ΕΛΕΝΗ Εεε αφού εν να 'μαι πον να 'μαι στο χωρκόν, άμα βρίσκω αδικιάσιν εν να της τανώ.
ΜΑΡΙΑ Πόθθεν να βρίσκεις αδικιάσιν. Που το καθήσι;
ΚΩΣΤΗΣ Υπολόγιζα πολλά πασ' τον' την πομισιαρκάν. Τζι' εφκαριστώ σου πολλά θκειε Αντώνη.
ΑΝΤΩΝΗΣ Εεεε όι τζιαι θκειε. Πατέρα να με λαλείς. Πατέρα! Τζι όπκοιος διαφωνεί να συντύσει τωρά. Ακούω..... Ακούω!